

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Elišky Cihlářové v právní věci stěžovatelky **T. T. N.**, zastoupené Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem v Brně, Příkop 8, za účasti **Ministerstva vnitra**, odboru azylové a migrační politiky, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 12. 2004, č. j. 63 Az 144/2004 – 25,

t a k t o:

- I. Kasační stížnost **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Stěžovatelka se včas podanou kasační stížností domáhá u Nejvyššího správního soudu vydání rozsudku, kterým by bylo zrušeno usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 12. 2004, č. j. 63 Az 144/2004 - 25, a věc mu vrácena k dalšímu řízení.

Krajský soud v Ostravě v napadeném usnesení dospěl k závěru, že je třeba odmítnout žalobu stěžovatelky proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 16. 7. 2004, č. j. OAM-2226/VL-20-05-2004, jímž byla zamítnuta žádost stěžovatelky o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Krajský soud vyšel při svém rozhodování z toho, že stěžovatelka podala proti výše uvedenému správnímu rozhodnutí žalobu, která nebyla projednatelná, protože postrádala zákonem stanovené náležitosti. Krajský soud proto usneseními ze dne 3. 8. 2004 a 14. 10. 2004 vyzval stěžovatelku k odstranění vad podání a k doplnění žaloby a mimo jiné

ji poučil i o tom, že v žalobě musí uvést, v čem spatřuje nezákonnost napadeného správního rozhodnutí a jakých konkrétních pochybení se správní orgán dopustil při zjišťování skutkového stavu nebo při právním posouzení věci. Současně krajský soud poučil stěžovatelku o tom, že neopraví-li svou žalobu ve stanovené lhůtě, řízení o tomto podání odmítne. Stěžovatelka usnesení ze dne 14. 10. 2004, přetlumočené do vietnamského jazyka, převzala dle doručky dne 10. 11. 2004, ale přes poučení a výzvu krajského soudu neodstranila vady žaloby ani ke dni 21. 12. 2004. Jelikož žaloba stěžovatelky přes výzvu k odstranění vad žaloby nadále postrádala označení výroků rozhodnutí, které napadá, žalobní body, z nichž mělo být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů je rozhodnutí nezákonné nebo nicotné, návrh na provedení důkazů k prokázání žalobních tvrzení a návrh výroku rozsudku, šlo o vady, pro které nebylo v řízení možno pokračovat. Proto krajský soud žalobu odmítl a současně rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

V kasační stížnosti proti tomuto usnesení Krajského soudu v Ostravě, jež se opírá o důvody uvedené v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen s. ř. s.), stěžovatelka odmítla závěry krajského soudu, pokud dospěl k tomu, že žalobu je třeba odmítnout.

Stěžovatelka namítla, že žaloba má náležitosti podání podle ustanovení § 37 odst. 2, 3 s. ř. s. i náležitosti žaloby podle § 71 odst. 1 s. ř. s. V tomto podání označila rozhodnutí, které napadá, a vyjádřila se k tomu, z jakých důvodů považuje toto rozhodnutí za nezákonné. Skutkové důvody, pro které se domáhá přezkoumání rozhodnutí správního orgánu, jsou pak součástí její žádosti o udělení azylu a spisového materiálu, který se k této žádosti vztahuje. Stěžovatelka současně navrhla, aby Nejvyšší správní soud přiznal její kasační stížnosti odkladný účinek, protože výkon rozhodnutí by znamenal pro ni nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, v písemném vyjádření ke kasační stížnosti uvedlo, že se vzhledem k jejímu obsahu nebude k tomuto mimořádnému oprávněmu prostředku vyjadřovat a odkázalo na obsah správního spisu s tím, že nesouhlasí s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud přezkoumal z podnětu podané kasační stížnosti napadené usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 12. 2004, č. j. 63 Az 144/2004 - 25, při vázanosti rozsahem a důvody, které uplatnila stěžovatelka v podané kasační stížnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.), a jelikož sám neshledal vady uvedené v § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Z obsahu spisu vyplývá, že stěžovatelka podala dne 23. 7. 2004 ke Krajskému soudu v Ostravě žalobu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 16. 7. 2004, č. j. OAM-2226/VL-20-05-2004, která byla napsána ve vietnamském jazyce. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 8. 2004 byla stěžovatelka vyzvána, aby do jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení odstranila vady žaloby tak, že předloží překlad žaloby do českého jazyka a uvede žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné, jinak řečeno, jakých konkrétních pochybení se správní orgán podle jejího názoru dopustil při zjišťování skutkového stavu nebo při právním posouzení věci, popřípadě jakých konkrétních vad se správní orgán dopustil. Současně byla stěžovatelka v tomto usnesení

poučena o tom, že nebude-li žaloba v uvedené lhůtě doplněna a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání odmítne (toto usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 4. 8. 2004). Z překladu uvedené žaloby, který nechal pořídit Krajský soud v Ostravě a který byl tomuto soudu předložen dne 8. 10. 2004 tlumočnickem jazyka vietnamského, vyplývá, že žaloba byla stěžovatelkou podána ke Krajskému soudu v Ostravě dne 23. 7. 2004 v tomto znění: „Pro Ostravský soud. Jsem dostala rozhodnutí o zamítnutí mou žádost OAM-2226/VL 20. 5. 2 ze dne 22. 7. 2004 od soudu s obsahem o zamítnutí mou žádost o azyl, nesouhlasím s tím rozhodnutím a žádám soud, aby znovu projednal, pak Ministerstvo vnitra aby mohl mi azyl udělit a můžu žít legálně na území ČR. Děkuji Vám předem. Napsala dne 22. 7. 2004 N. T. T.“. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 10. 2004, které bylo přeloženo tlumočnickem do jazyka vietnamského, byla stěžovatelka vyzvána, aby do jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení odstranila vady žaloby tak, že uvede žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné, jinak řečeno, jakých konkrétních pochybení se správní orgán podle jejího názoru dopustil při zjišťování skutkového stavu nebo při právním posouzení věci, popřípadě jakých konkrétních vad se správní orgán dopustil. Současně byla stěžovatelka v tomto usnesení poučena o tom, že nebude-li žaloba v uvedené lhůtě doplněna a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání odmítne (toto usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 8. 11. 2004). Na toto usnesení Krajského soudu v Ostravě stěžovatelka vůbec nereagovala a krajský soud proto vydal dne 21. 12. 2004 kasační stížností napadené usnesení.

Podle ustanovení § 71 odst. 1 s. ř. s. žaloba kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3 s. ř. s.) musí obsahovat a) označení napadeného rozhodnutí a den jeho doručení nebo jiného oznámení žalobci, b) označení osob na řízení zúčastněných, jsou-li žalobci známy, c) označení výroků rozhodnutí, které žalobce napadá, d) žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné, e) jaké důkazy k prokázání svých tvrzení žalobce navrhuje provést a f) návrh výroku rozsudku.

Žaloba stěžovatelky proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 16. 7. 2004, č. j. OAM-2226/VL-20-05-2004, po marné výzvě k odstranění vad podání usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 10. 2004, které bylo přeloženo tlumočnickem do jazyka vietnamského, mimo jiné vůbec nesplňuje náležitosti žaloby dle ustanovení § 71 odst. 1 písm. c) a d) s. ř. s.

Třeba přitom zdůraznit, že přesné označení napadeného výroku správního rozhodnutí (§ 71 odst. 1 písm. c) s. ř. s.) je důležité zejména proto, že krajský soud přezkoumává pouze výroky výslovně napadené (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Na požadavek označení napadených výroků správního rozhodnutí úzce navazuje požadavek uvedení žalobních bodů, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné (§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.). Toto ustanovení znamená, že ve správním soudnictví se soud řídí dispoziční zásadou a rozsah napadení správního rozhodnutí a uvedení důvodů pak znamená povinnost žalobce tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonu nebo jinému předpisu, který má charakter předpisu právního a toto tvrzení také odůvodnit. Činnost soudu je pak ohraničena rámcem takto vymezeným a soud se musí omezit na zkoumání napadeného rozhodnutí jen v tomto směru (usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 24. 11. 1992, č. j. 6 A 73/92 - 12). Provedení dispoziční zásady pak znamená to, že i při nejmírnějších

požadavcích musí být ze žaloby poznatelné, v kterých částech a po jakých stránkách má soud napadené rozhodnutí zkoumat. Soud totiž není povinen, ale ani oprávněn sám vyhledávat možné nezákonnosti správního aktu. Nepostačí proto, vytýká-li žaloba obecně, že zákon byl porušen a nebo to, že řízení bylo vadné, aniž by poukazovala na konkrétní skutečnosti, z nichž je takové tvrzení dovozováno (usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 19. 1. 1993, č. j. 6 A 85/92 - 5). Rozsah napadení správního rozhodnutí (jeho určitého výroku) a formulace žalobních bodů (konkrétních skutkových a právních námitek) je proto v dispozici žalobce, který si však musí být vědom, že rozšíření žaloby na dosud nenapadené výroky nebo o další žalobní body je možné pouze ve lhůtě pro podání žaloby (§ 71 odst. 2 s. ř. s.) a že soud přezkoumává jen výslovně napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.).

Jelikož ze žaloby stěžovatelky ze dne 22. 7. 2004 (doručené Krajskému soudu v Ostravě dne 23. 7. 2004) nelze ani v náznaku dovodit, že splňuje požadavky ustanovení § 71 odst. 1 písm. c) a d) s. ř. s. (není zřejmé, které výroky správního rozhodnutí jsou výslovně napadené a zejména jaký je rozsah soudní kontroly, kterou žalobce žalobou vymezuje), znemožňuje tato vada podání přezkumnou činnost krajského soudu.

Krajský soud v Ostravě dospěl ke správnému závěru, že uvedené vady žaloby brání pokračování v řízení a jelikož stěžovatelka nedbala, přes řádné doručení, výzev k odstranění vad podání (žaloby) a poučení o následku nevyhovění výzvy, právem podanou žalobu usnesením odmítl podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s.

Ve světle toho, co bylo uvedeno, nemohou obstát námitky stěžovatelky uvedené v kasační stížnosti.

Stěžovatelka namítla, že žaloba má náležitosti podání podle ustanovení § 37 odst. 2, 3 s. ř. s. i náležitosti žaloby podle § 71 odst. 1 s. ř. s. V tomto podání dle svého tvrzení označila rozhodnutí, které napadá a vyjádřila se k tomu, z jakých důvodů považuje toto rozhodnutí za nezákonné. Skutkové důvody, pro které se domáhá přezkoumání rozhodnutí správního orgánu, jsou pak součástí její žádosti o udělení azylu a spisového materiálu, který se k této žádosti vztahuje.

Již z pouhého nahlédnutí do přeložené žaloby z jazyka vietnamského je zřejmé, že tato žaloba nemá náležitosti uvedené v ustanovení § 71 odst. 1 s. ř. s., až na to, že je z ní obtížně, ale přece patrné, které správní rozhodnutí napadá (§ 71 odst. 1 písm. a) s. ř. s.). Žaloba však vůbec neobsahuje žalobní body (důvody), z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné (§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.), jak mylně tvrdí stěžovatelka v kasační stížnosti. Stěžovatelka rovněž nesprávně namítá, že skutkové důvody, pro které se domáhá přezkoumání rozhodnutí správního orgánu, jsou součástí žádosti o udělení azylu a spisového materiálu. Jak již bylo obsáhle vyloženo, je třeba, aby tyto skutkové důvody byly explicitně namítány v žalobě, a to ve lhůtě k jejímu podání (§ 71 odst. 2 s. ř. s.) a nelze se proto účinně dovolávat toho, že jsou uvedeny ve spisovém materiálu.

Nejvyšší správní soud z uvedených důvodů došel k závěru, že kasační stížnost stěžovatelky proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 12. 2004, č. j. 63 Az 144/2004 - 25, není důvodná a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, protože již rozhodl o jejím zamítnutí.

Nejvyšší správní soud rozhodl o kasační stížnosti rozsudkem bez jednání, protože mu takový postup umožňuje ustanovení § 109 odst.1 s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst.1 s. ř. s. za použití ustanovení § 120 s. ř. s. Stěžovatelka ve věci úspěch neměla a podle obsahu spisu úspěšnému správnímu orgánu žádné náklady v řízení o kasační stížnosti před soudem nevznikly. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. září 2005

JUDr. Radan Malík
předseda senátu